

Oleksandr Miroshnichenko

ENTREVISTA: MERCÈ TIANA • FOTOS: CEDIDES PER L'AUTOR

Va néixer a Ucraïna el 1983 i es va formar a L'Acadèmia Estatal de Kharkiv, on l'any 2003 va començar treballant com assistent del Cap del Departament i Professor Volodimir Shapovalov, qui el va ensenyar l'actitud vers l'art i el fang. Va treballar amb ell set anys durant els quals va estudiar ceràmica intensament. El 2010 va obtenir el seu Màster en Disseny Industrial. Des del 2011 treballa al seu propi estudi. Ell mateix ens ho explica:

Vaig començar a estudiar ceràmica el 2003, i el meu primer desig fou crear arti-

cles funcionals. Em vaig inspirar en l'art ceràmic japonès tot tractant d'expressar els processos naturals amb l'argila. Els temes que m'interessaven eren la fugacitat de la vida, la imperfecció, la impermanència, la natura del jo i la bellesa dels materials. Però la meua filosofia es va anar transformant i vaig començar a reflexionar sobre els essers humans i sobre els processos en la societat: la civilització i la urbanització com forces capaces de canviar la naturalesa humana; la personalitat com a un conjunt d'elements separats, i com poden ser canviats i transformats constantment;

el canvi continu i la imperfecció com a línia de base de la personalitat fan que qualsevol ordre aparent sigui inestable; l'entropia com a mode de transformar els objectes de la cultura material y l'aïllament psicològic com allò comú a l'experiència humana. Tracto d'integrar aquestes idees com a motius per a la meua obra. En mig del meu treball escultòric segueixo fent ceràmica perquè per a mi és l'estudi de la forma, la superfície, el color la ciència i la tecnologia. Per a mi, segueix essent una gran experiència, tenir també la possibilitat de fer objectes funcionals.

Oleksandr va participar per primer cop en una exposició el 2006. Actualment viu en un poble amb a seva família i treballa al seu estudi. Ha participat en moltes exposicions col·lectives, i concursos a Kyiv (Ucraïna), Daugavpils (Letònia), ha guanyat la Medalla d'Or el 2015 al CICA de l'Alcora (Espanya), a Ljubljana (Eslovènia), Gran Premi 2010 al Festival Internacional d'Arts i Oficis a Moscou, entre d'altres.

El 2016 va fer la seva 1ª exposició individual **"Codis de ceràmica"** a la casa Nurnberg de Járkov, a Ucraïna, i el 2017 **"Sobre la fractura"** a la Galeria Art Jumo a Poltava, Ucraïna.

La seva obra forma part de les col·leccions de Museus de diversos països.

Miroshnichenko és membre de l'Acadèmia Internacional de Ceràmica (AIC) des del 2019 i també membre de Artaxis-xarxa independent d'artistes.

Vaig demanar a Oleksandr sobre Les seves impressions dels últims 6 mesos en guerra a Ucraïna, i em va escriure aixó:

Em vaig despertar el 24 de febrer al matí, amb el soroll de les explosions, i aquell

dia sembla haver durat mig any. Cada dia la gent mor, les cases són destruïdes. Els pensaments sobre la mort, la consciència sobre les causes d'aquesta guerra, van canviar molt la meua visió del món i la comprensió del paper de l'art en el món. Em van decebre moltes coses i molta gent. La guerra va treure a la llum les coses més terribles i també les més boniques que existeixen en l'home. Fa sis mesos que no faig ceràmica. La meua casa no està lluny de la primera línia i de la frontera amb Rússia.

Romandran intactes la meua casa i el meu taller? podré tornar-hi? Ara visc amb la meua família en un poble d'una regió més segura d'Ucraïna. Tot i que no hi ha llocs absolutament segurs a Ucraïna, doncs qualsevol ciutat o poble pot ser un objectiu per als míssils russos; Rússia, amb el consentiment tàcit de la majoria dels seus ciutadans, està destruint els ucraïnesos, les nostres ciutats, escoles, monuments arquitectònics. Cada dia està ple de dolor i preocupacions, la pau i l'alegria s'han convertit en situacions rares i impagables. ●